

హరిలాలనిగే కోట్టి హణ నోడి మోదల బాగిగే హరిలాలన కణ్ణగటు చోణిదపు. ఇదక్కు మోదలు సహ ఈ వ్యాపారి మత్తు బేరే వ్యాపారిగటు లేవాదేవిగి సంబంధిసిద హణవన్న హరిలాలన మూలకపే కోట్టిద్దరు. హీగాగి ఈ బారియూ యావుదూ అసహజవాగిరిల్ల.

ఇందు మోదల బాగిగే ఇష్టు దొడ్డ మోత్తద హణవన్న కైయల్లి తేగెదుకోండాగ హరిలాలన మనస్సు ఉయ్యాలేయాటవన్న ఆడలారంభిసు. హరిలాలనిగే హణవన్న ఒప్పిసిద నంతర ఆ వ్యాపారి మదుసిగే మరళ హోగిద్ద, హరిలాల హణ కోట్టిద్దక్కే అధికృత రసిదియన్న బిందు కోట్టిద్ద, హీగాగి ఆ వ్యాపారి నిష్టితెయింద మరళ హోగిద్ద. ఆదరే హరిలాలన మనస్సు హోయ్యాడుక్కిత్తు.

యావ దల్లాళి హరిలాలనిగే కైతుంబా లాభాద ఆసేయన్న తోరిసిద్దనో, అవను స్వష్టవాగి, ‘ఇన్న ఒందరెడు వారగళపై, నిష్ప హణశేషయైన్న మాడిదరే, తుంబా కడిమే అపధియల్లి నిమ్మ ఒండమాళ మరళ ఒరువుదు’ ఎందిద్ద. లేక్కప్పత్తద ప్పస్తుక నన్న ఒళయే ఇరుక్కదే అలల్లదే తాను ఆ హణవన్న శాశ్వతవగి నన్న ఒళ ఇష్టుకోళ్ళువదిల్ల, ఒందు వేళే ఈ వ్యాపార కుదురిదరే, ఎల్లర సాలవన్న సహ తేరిసువే. హదినేదు దినందోగిగి మూల హణవన్న యారిగూ గొత్తుగడంతే మరళ ఖాగేగి బరేయుతేనే ఎందూ హరిలాల యోజిసిద.

తుప్పద మదికేయల్లి తుప్పవే ఇరువుదు ఎంబ వ్యాపారికేయల్లి హరిలాల ఈ వ్యాపారదల్లి తన్న అద్యప్పద పరిశేయన్న మాడలు తీమానిసిద. అవనిగే ఒందే ఒందు భయి కాడుక్కిత్తు ఒందు వేళే ఈ నందపే ఈ బగ్గె యారిగాదరు లేచమాత్త సుఖపు కిశ్కరూ, సేరో నరోత్తమదాసరు తన్నస్నేందూ క్షుమిసువుదిల్లవేం ఖాతరి అవనిప్పత్తు.

‘హరిలాల, నిఁఁనూ యోజిచేసి’ దల్లాళి హరిలాలన భయివన్న దార మాడిద, ‘లేశద ప్పస్తుకవన్న దినా యారూ గమనిసువదిల్ల. లేక్కవన్న స్వల్ప హిందు ముందు మాడిదరే నరోత్తమదాసరిగూ తోందేయాగువదిల్ల, కెలస కంయాగిగూ తోందేయాగువదిల్ల. నిమ్మ కష్టగటు సహ బగేహరియుత్తువే.’

కష్టగటు బగేహరియుత్తువే ఎంబ మాతు హరిలాలనన్న మత్తుమ్మే సదా కాలక్కు ముఖుగిసు. హరిలాలనిగే సాలగారర హణవన్న ఒప్పిసిదనంతరమదుసినపవ్యాపారి వ్యాపారద బగ్గె మాతుకెగి నేరావాగి ముంచేగి ఒందు నరోత్తమదాసరన్న భేటియాద. అవను నరోత్తమదాసరిగే,

నిమ్మ హణవన్న హరిలాలనిగే కోట్టిద్దేనే ఎంద. ఈ మాతన్న నంపదిరలు కారణిదే ఇరల్లిల్, ఇంధ లేవాదేవి వ్యవహార ఈ మోదలు సహ నడేయుత్తిత్తు. హరిలాలనిగే కోట్టి హణ లేక్కకే హోగిల్ల ఎందు యారూ అనుమాన మాడువంతిరల్ల. ఆదరే నరోత్తమదాసరిగే, హరిలాలన హణ లేవాదేవి వ్యవహారద హోరగి నడేయుత్తిద ఎంబ గాళ సుధ్యి కిష్కిత్తు. ఆదరే లేక్కప్పత్తద విషయదల్లి హరిలాలన బగ్గె సంతయపదువ మాతే ఇరల్లిల్. అందు రాత్రియే సేరో నరోత్తమదాసరు కల్పత్రాద తమ్మ కచేరిగి, హోస మాలన్న మదుసిగే కళుపిసి ఎందు పత్త బరెదరు. అల్లదే ఆ మూవత్తు సావిర రూపాయిగాలిగి సంబంధిసిదంతే విషయవన్న తిథిమంచియూ అదేశవన్న బరెదరు.

ఆ పత్త కచేరిగి బండగా, లేక్కద ప్పస్తుకదల్లి మూవత్తు సావిర రూపాయిగటు జమా ఆగిల్లవెంటుదు ఒఫిరంగావాయితు. కచేరియ మాన్యేజర్, హరిలాలనన్న కరేస రసిదియ బుకో తరిసిద. తక్షణ, హరిలాల ఆ హణవన్న జమా మాడిస్తు ఎంబ విషయ బుకోతి బంతు.

హరిలాలనిగే ప్పస్తుయే త్పిదంతాయితు. ఈగ యావ మాగచూ ఇరల్లిల్. అవను మాడిద కేసిక్కే అవనన్న యారూ సహ బచావు మాడలు సాధ్యవిరల్ల. అవను దల్లాళయి బగీ హోగి క్షే ముగిద, ఆదరే అవను స్వష్టవాగి సహయవన్న మాడలు నిరాకరిసిద.

‘హరిలాల, నిను హణవన్న యావ రేతియల్ల తండే ఎంబుడక్క, ననగూ సంబంధిప్పల్ల, నిను వ్యాపారవన్న మాడిచ్చియి. నినగే లాభ బేందిద్దరే అపాయివన్న ఎదురిసలే బేకు’ ఎంద దల్లాళి.

హరిలాల కెప్ప రేతియల్లి సిలుక్కిద్ద. అపరాధవన్న ఒప్పిచోళ్ళదే బేరే మాగచిరల్ల. హరిలాల ఆ హణవన్న లేక్కద ప్పస్తుకదల్లి గోలోమాల్ మాడిక్కాన్న ఈ ప్పసంగ హరిలాలనన్న జ్యేలిగి తల్లువంత్తు. నరోత్తమదాసర పత్తవన్న బాపూ అవరిగే తల్లిసిలు బంద మను సూచేదారిగే బాపూ అవరు తుంబా దుఃఖించిని.

సేరో నరోత్తమదాసరిగే హరిలాల మాడిద గోలోమాల్ సుధ్యి తిథిదాగ అవరు తుంబా వ్యగ్రరాదరు. బేళే మనుష్ణనాగిద్దరే అవరు తక్షణ ప్పాలీచసిగే తిథి అవనన్న కానూనిన వశక్కే ఒప్పిసుత్తిద్దరు. ఆదరే హరిలాల బాపూ అవర జ్యేష్ఠ పత్తనాగిద్ద. బాపూ అవర మగన మేలే గోలోమాల్ ఆయోపవన్న హోసిదరే, అవన మేలే కానూను క్రమ క్షేగాళ్లగాగువదు, ఆగ

ఈ ఘటనేగే సంబంధిసిదంతే దేశవ్యాపి భయానక ప్తుత్తియీ వ్యక్తివాగువదు ఎంబుదు నరోత్తమదాసరిగే తిథిద్ద. ఆదరూ తావు యావ క్రమవన్న క్షేగాళ్లదిరువుదు, హగూ బాపూ అవరిగే ఈ విషయవన్న తిథిదిరువుదు లుచితవల్ల ఎందు నరోత్తమదాసరు భావించిద్దరు. ఈ సంపూర్ణ ఘటనేయ బగ్గె, న్నాయక్కాగి యావ రేతియల్లి హేళ్గేగస్తుడచేకు ఎంబ బగ్గె బాపూ అవర సలహియన్న పడేయువదు లుచితపెందు నరోత్తమదాసరు తిథిదిరు.

తావు యావ పరస్పరితియల్లి హరిలాలనన్న కల్పత్రాక్కే కఱుపిసిద్దన్న, తమగే హరిలాలన బగ్గె ఎమ్మోందు భరవసయిత్తు. హరిలాల కచేర అదమ్మో దినగాంధ హోరిన లేవాదేవియల్లి సిలుక్కిద్ద ఎంబ ఎల్లా విషయవన్న సహ బాపూ అవరిగే పత్తద మూలక తిథిసి, ఆ మువత్తు సావిర రూపాయిగశ గోలోమాల్ బగ్గెయూ దార్శిద్దరు. ఘటనేయ సత్కాశత్తెయన్న మనదచ్చ మాడలు అవరు హరిలాలన హస్తక్కరించ రసిదియ నకలన్న సహ బాపూ అవరిగే కఱుపిసిద్దరు.

ఇదు బాపూ అవరిగే తీప్ప ఆఫాతవన్సంటు మాడువ ఘటనేయాగిత్తు. ఇదువరేగిన వ్యతాంతగల్లి వ్యయక్కే లేవాదేవియ విషయగటు మాత్ర ఇరుక్కిద్దపు. గోలోమాల్న ఈ ప్పసంగ హరిలాలనన్న జ్యేలిగి తల్లువంత్తు. నరోత్తమదాసర పత్తవన్న బాపూ అవరిగే తల్లిసిలు బంద మను సూచేదారిగే బాపూ అవరు తుంబా దుఃఖించి కేళిదరు.

‘నోడి, హరిలాల నన్న మగ ఎంబుదన్న లేవాదేవియ మధ్య తరిచారదు. ఒందు వేళే అవను అపరాధవన్న మాడిక్కాన్దు అన్నిసిదారే, కానూనినంతే అవనిగే శిక్ష సిగలే బేకు’.

‘బాపూ’ మను సూచేదారు మెల్లనే తక్షిసిదరు, ‘నీవు హేళిదారే, నన్న కడెయింద నరోత్తమదాసరిగే జామీను కొప్పి హరిలాలన్న ఈ ప్పసంగదింద చిడికొళ్ళతేనే... ఈ విషయవన్న ముందువసేబారదు...’

‘సుచేదారో, ఇదేను హేత్తిధీర్చిర?’ బాపూ వ్యధితాదారు, ‘ఒదు వేళే నాను సంతోషదల్లిరువుదన్న నీవు నేఁడలు బయసువుదారదే, ఈగ హరిలాలనిగే కోట్టిసిదారే న్నాయవన్న కోడిసి.’

నరోత్తమదాసరిగే బాపూ అవర సలహే తిథిదాగ అవర చింత దుష్టచూయితు. అవరిగే బాపూ అవర వ్యధే తిథిదిత్తు. ఈగ అవరు హరిలాలనన్న హేళ్గే నంబలు నాశవిరల్లి, ఈ ఘటనేయన్న మత్తు ముందువరేసి,